

24 Març de 1926

Val: 30 cèntims

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

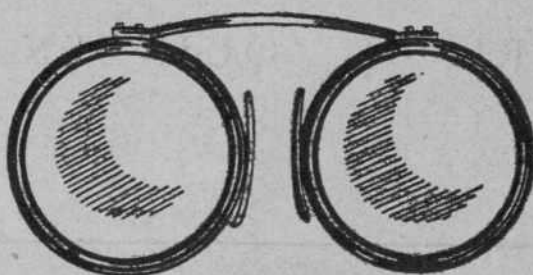
CASSIÀ CASADEMONT

*L'il·lustre compositor autor de la partitura
de l'òpera «La Mare», estrenada el passat*

::: :: dijous a l'«Olympia» :: :: ::

TURRÓ & VALLS

✕
Joieria
Plateria
Rellotgeria

✕
Orfebreria
Perfumeria
Bisuteria

✕
O P T I C A
✕

Marian Aguiló, 8 bis - BARCELONA - Telèfon S. M. 506

FOTOS-RADIUM

Especialitat en treballs fotogràfics d'art,
comercials, a l'oli, aquarel·la,
pastell, areograf, etc.

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11

BARCELONA

POBLE NOU

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

CARRER DE MARIAN AGUILÓ, 124, BAIXOS - - - BARCELONA (POBLE NOU)

SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, trimestre	1'50 ptes.
Ibèria, un any.	7'50 "
Estranger, un any.	12' "

Número solt: 30 cèntims

S'admet col·laboració en vers i prosa.—Dels treballs publicats són responsables llurs autors.—No es retornaran els originals, es publiquin o no.—Anuncis segons tarifa

SURT EL PRIMER i TERCER DIUMENGE DE CADA MES

Biblioteques i Llibres

ÓN moltes les entitats, per poc que s'estimin, que no posseeixin Biblioteca. La Biblioteca, en una entitat, és un honrós senyal d'intel·ligència, un brillant de reflexes enlluernadors. Com aquell noi que damunt del pit ostenta la medalla del seu afanyament escolar, així dignifica la Biblioteca a les entitats.

La major part, però, d'aquestes Biblioteques, no responen a la categoria i puixança de llurs entitats respectives. Generalment, el lloc habilitat per Biblioteca és un quarto esquifit i ombrívol, quan caldria que fos una regular sala espaiosa i clara. Clara, més que de llum, de decoració.

Aquestes Biblioteques d'entitat, pel seu ordinari contingut, acostumen ésser una cosa absurda, avui. Perquè avui, que el percentatge d'analfabets no és ni de molt el crescut que era a les darreries del passat segle ni als començos del nostre, i havent assolit la indústria editorial la remarcable empena i extensió d'ara, és certament absurd que les Biblioteques de les entitats atreguin l'atenció del Lector—del Lector amb majúscula, del Lector verament,—si en llurs estanteries o escaparates no hi han els volums imminents, volem dir les obres acabades d'aparèixer, eixides a la llum poques hores ha. Això ens ho fa dir el fet donat ara en una gran i bella Societat del Poble Nou—gran i bella, ai las!, encara que no conegui ànima,—(i no ens referim pas, com el subtil lector endevinarà, a l'entitat que arrecera l'obra capital de la cultura poblenovina, la «Biblioteca Popular Catalana del Poble Nou», car allavors hauriem de parlar en sentit força contrari, laudatori), en la qual, en exposar-se suara el catàleg d'obres propietat de la Biblioteca, no hi hem vist cap llibre, cap, aparegut després del 1920, ara fa sis anys.

El lector de bo de bo, el lector fervent, aquell que els seus dalers de coneixements sempre són insatsfets i al qual li plau trobar-se al corrent de la última paraula científica i històrica o bé de la última novetat literària, què cosa l'atraurà vers la Biblioteca mancada de l'esperit present? El lector al qual li interressi l'obra antiga, per raons pròpies del mateix interès, sobradament sabrà l'indret de les Biblioteques ben dotades, modernes, les quals li forniran la documentació abellida.

Amb tot això, volem dir que a les entitats no les hi cal pas posseir una nodrida Biblioteca, copiosíssima, de llibres que cap interès no tenen avui al lector improvisat. Es clar que les entitats que posseeixin Biblioteques de contingut arcaic, no han pas de vendre el munt de paper, ni arreconar-lo. Volem dir, amb aquells mots, que la preocupació de les Comissions i els Patronats de les Biblioteques d'entitat, hauria d'ésser, preferentment, la d'adquirir amatentment les últimes produccions llançades al mercat intel·lectual.

Així s'aconseguiria que cada Entitat tingués bells grups de socis amants de la lectura i dels llibres—llavor de progrés i civilització.

Un atropell a la barriada

TAL com anunciàrem al passat número, avui ens cal parlar, perquè en creiem un deure, de la injusta petició formulada pel fabricant senyor Godó, sol·licitant la concessió d'una mansarda industrial que afecta un extens perímetre de terreny circumdant amb el que actualment posseeix la seva fàbrica de paper del carrer de l'Amistat.

Cas d'aprovar-se la proposició que esmentem, publicada pel *Butlletí Oficial* del 17 de Febrer passat, seria, com es pot deduir, un seriós i greu perjudici per tots els propietaris i industrials compresos dintre el projecte de la mansarda.

La «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X» i la «Federació de Propietaris, Comerciants i Industrials del Poble Nou», fent-se ressò de la impressió que aquest projecte ha produït a la nostra barriada, han elevat una raonable i justa instància a l'Ajuntament, en la qual protesta vivament perquè l'alta representació de la ciutat estudii i, per tant, s'oposi, com rectament caldria que ho fes, a la realització d'aquesta demanda interessada i egoista.

Es evident que la concessió de la sol·licitud del propietari de *La Vanguardia*, és un inqualificable atropell que vol inferir-se al Poble Nou, puix que cal tenir en compte que el demandant no és ni tan sols propietari de la terça part, més o menys, de la superfície de terrenys compresa entre els carrers Enna, Lope de Vega, Major del Taulat, Roger de Llúria, Degollada, Plaça de la Unió i Castanys, o sigui el perímetre que abasta la illa industrial en projecte.

Abans de fer la gosada proposició, caldria que el comte de Godó s'hagués captingut de l'actitud observada per Don Joan Girona, en nom de la «Material per Ferrocarrils i Construccions S. A.», i per Don Ignasi Sala, els quals sacrificaren interessos propis en benefici de la urbanització poble-novina, com tothom sap.

Se'ns diu que el senyor Godó no intenta pas habilitar tot el clos de la sol·licitada mansarda per a convertir-la en ampliació de la seva indústria. Què es proposa, doncs? Ben clarament hom pot deduir que l'objectiu va emmenat a privar, el dia de demà, quan s'intenti realitzar la urbanització prevista dins el pla Cerdà, aprovat oficialment fa una colla d'anys, l'obertura fins el carrer del Taulat del de les Naves de Tolosa, el qual és avui obstruït per la fàbrica de paper, i, també, per altra part, convertir en edificables terrenys de la seva propietat, llindants al carrer Major del Taulat, els quals, segons l'esmentat pla Cerdà, caldria que fossin viables que agenciar-hi una plaça. Per aconseguir aquests fins d'exclusiu interès particular, segons també consta molt encertadament en l'exposició de les nostres ja dites Entitats a l'Ajuntament, aquest senyor pretén sacrificar a tota la barriada nostra. I això fóra, indubtablement, una de les més enormes injustícies que s'inferirien als interessos i a la bellesa urbana del districte, i contra això, contra aquest monstruós atropell del propietari de *La Vanguardia*, cal que tots els habitants i bons fills del Poble Nou s'alcin enèrgicament amb una sola veu que s'oposi a la pretensió descarada d'aquest projecte ignominiós.

B. i R.

De les Societats culturals i recreatives

I

L'Església ens convida en temps de Quaresma a la meditació i recolliment, i l'actual règim espanyol a l'abstenció de totes les coses de la vella política faedora túpida del desgavell peninsular. Es, doncs, una avinentesa trobada per parlar un xic de les Societats culturals i recreatives. L'Església ens agrairà la part espiritual de la nostra preocupació i el govern la part recreativa.

Hora era que perdessin la preponderància les entitats de la vella política, cataus de negocis tèrbols i ambicions malsanes que malmenaven les energies poblenovines en estúpides baralles de cloquer, i quedessin soles i enfortides les entitats culturals i d'esbarjo que sols curen del millorament del cos i de l'ànima.

Si volem, però, parlar amb el cor a la mà, cal convenir que les nostres entitats culturals i recreatives són vuitcentistes en el sentit pejoratiu de la paraula. Diem que l'hora llur retarda en el temps i en l'espai i que llur trajectòria vital va dirigida i menada per l'avui ja vell esperit de llurs fundadors.

La concepció migrada i reaccionària que avui encara tenen de llur paper social els capdavanters de les nostres entitats culturals i recreatives i llurs socis més «vistents» és altament anacrònica i netament perjudicial als interessos morals i materials de llurs respectives entitats i del Poble Nou en general.

Car, nosaltres entenem que les nostres entitats culturals i recreatives tenen una grossa influència en la vida general poblenovina i que cal que socis i capdavanters

es convencin que ultra el procurar l'enrobustiment moral i material de l'entitat i l'esbarjo i extensió i intensificació de la cultura dels socis, deuen tenir present sempre el millorament i el progrés de la barriada. No pot isolarse una entitat dins una barriada i creure d'una faïso equivocada i egoïsta que sols viu pels socis i per als socis.

Es en nom d'aquest alt interès poblenoví, d'aqueixa influència innegable que pot i deu exercir una entitat cultural i recreativa en la vida de la barriada, que nosaltres que no som socis de cap d'elles ens creiem autoritzats com a poblenovins, aimants de tot ço que a la nostra barriada és vida i pot ésser progrés material o moral, a exterioritzar el nostre pensament exposant en uns pocs articles una norma d'actuació d'una Entitat cultural i recreativa dins la nostra barriada.

A «tout Seigneur tout honneur». Entenent que «La Alianza» és la més important i la més vella de les nostres Entitats culturals i recreatives, la prenem com exemple i encara que convençuts que les nostres idees i propostes han de semblar atreviments i tal volta àdhuc malvolences, volem fer constar que no ens guia altra finalitat que l'enrobustiment de l'«Aliança» i de la seva obra cultural en benefici dels socis i de la barriada.

JOAN D'ICARIA

*Aquest número de POBLE NOU
ha estat passat, prèviament, per la
censura.*

No sempre la culpa és nostra

(Continuació)

ALCÀ la testa, aclucà els ulls, i un som-
ris imperceptible nasqué en sos
llavis de divinitat hel·lènica...

Vaig plorar com un infant. Vaig sentir
que un goig sens fi m'envaïa la sang i que
tot jo era un altre...

I, enmig d'aquests extremiments, sortí de
mos llavis, pàl·lids i tremolosos, una pa-
raula que no sé com va ésser que vaig
pronunciar-la, unes síl·labes irreflexives,
esbojarrades, però verídiques, si voleu:

—TESTIMO!!!...

Ella, a l'oïr això, no féu la «pose» es-
tudiada de totes les noies quan se les parla
d'amor.

Ella m'estimava. *Jo ho sabia*, que m'es-
timava, i m'ho digué. No podia esperar res
més d'ella. Coincidíem en joventut. Coin-
cidíem en ideals; en aficions artístiques,
en mires religioses... i m'havia de dir que
no? M'havia de dir *que ja s'ho pensaria*,
si cada àtom del seu ésser era una con-
fessió innegable?

M'agafà el cap amb ses dues mans, com
si fós un nen... i al mig del front m'hi
estampà un bes, sonor com l'escut de
bronze de Launcelot Caning, mentre jo
agenollat a sos peus de sobirana, mullant
sos vestits amb les llàgrimes de mes nines,
li donava gràcies per haver obert mon cor
a la passió, a una ardorositat que no fós
l'amor platònic que m'era habitual i que
amb son bes, aquella besada passional
que quan passo pels carrers vells em
sembla que ressona encara, havia sabut
guarir:

—Maria-Clàudia...! Maria-Clàudia...!!
Gràcies!!!

IV

Ara, fem un xic d'història.

El carrer Basea, és un carreró que
forma part de la Barcelona vella. Un dels
pocs vestigis que ens ha deixat la reforma.
Aquest carrer comença a la Plaça de
l'Àngel i, trencant-se, per efecte de la
susdita reforma, va a parar al carrer de
l'Argenteria.

En temps, podríem dir-ne de l'avior,
s'anomenava «Basseya», qual nom, per
efectes del transcurs del temps, fou «Be-
sea», i, més tard, «Basea».

Ara bé; l'origen de tot això, és, poc
més o menys, ço que vaig a narrar-vos.

Pels anys 1440, existia en aquell lloc
una escola d'ensenyament pràctic de ba-
llesta, arma d'aquell temps. Ballesta, alla-
vors, s'anomenava *Bassetja*. El poble,
començà a dir-ne *el lloc de la bassetja*, i
probablement, del carrer, degué dir-s'en
aquest nom.

Més tard per evolució dels anys la ba-
llesta desaparegué. El carrer anà prenent
nou ambient. Múltiples comerços s'establi-
ren. S'aterraren cases i se'n construïren
de noves.

Això fou en un espai de temps conside-
rable. L'escola de ballesta, desaparegué i
ningú no es recordà més de la *bassetja*.
D'aquí devia venir la corrupció *Basseya*.
Els edificis, s'aguantaren. Passà el temps,
i amb ell, les transformacions de *Basseya*
en *Besea* i, més tard, el nom que avui
encara porta.

LLUÍS JORDÀ

(Continuarà)

CARTELL POBLENÓVI D'ACTES I FESTES

Agrupació Excursionista Júpiter

Dijous, dia 25.—Matí, visita a l'importantís-
sim arxiu fotogràfic d'Adolf Mas.

Diumenge, dia 28.—Excursió a Igualada.

Cooperativa «Pau i Justícia»

Dijous, dia 25.—Nit, ball pel quintet «The In-
fernal Boys».

Diumenge, 28.—Nit, ball pel quintet «Sellés».

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenge, dia 28.—Tarda, ball per la «Pe-
nya Sternhut».

Centre Moral

Diumenge, dia 28.—Tarda, conferència a càrrec
d'En Joan Llongueres «Els Cants de la Passió».

Societat L'«Aliança»

Dijous, dia 25.—Tarda i nit, ball extraordi-
nari de «Quintos».

Dissabte, dia 27.—Nit, cinema.

Diumenge, dia 28.—Tarda i nit, cinema.

La nostra portada

Aviu es veu honorada la nostra primera pàgina amb el retrat de l'il·lustre músic i compositor Cassià Casademont, del qual s'estrenà el passat dijous, al teatre «Olympia», de Barcelona, amb definitiu i ressonant èxit, la partitura que ha escrit sobre el drama del gran escriptor català Sant. Russinyol, «La Mare».

Cassià Casademont, nat a Banyoles l'any 1874, és força conegut entre nosaltres per haver viscut llargues temporades a la barriada, a casa del seu germà Emili.

Aquest il·lustre músic va començar els seus estudis a Girona, des de molt petit, havent-los vingut a perfeccionar posteriorment a la nostra Ciutat Comtal, a l'acadèmia Crictvom.

Fins a la data, entre sardanes, balls, cançons i obres teatrals, porta escrites unes 250 composicions, entre les quals cal esmentar l'òpera en tres actes «La dona d'aigua», la qual obtingué un gran èxit quan la seva representació al teatre «El dorado» i que el consagrà excel·lent i inspirat autor musical.

L'any 1923, en els Jocs Florals Musicals celebrats a Arenys de Mar, li fou adjudicada la Flor Natural amb la sardana «Carme Gentil». També, ultra diverses cançons populars premiades, hi té la tan celebrada «Cançó del Taper».

Cassià Casademont és director de l'«Orfeó Pirinenc», de la nostra ciutat, el qual hem pogut admirar i escoltar més d'una vegada al Poble Nou. També dirigeix el Cor Popular «La Floresta», de Sans, al qual li fou donat el primer premi en el concurs oficial de Caramelles del passat any.

En agrair al músic gironí la mercè que ens ha fet en autoritzar-nos la publicació del seu retrat, li desitgem de tot cor que la seva carrera plena d'èxits mai no es vegi interrompuda, per major glòria de la música pairal i de la terra a la que tant ell vol i per la qual, amb fèrvid patriotisme, treballa incansablement.

Anunciants: Anuncieu els vostres articles a l'únic periòdic que surt en aquesta barriada nostra.

RIMS DE L'HORA

Les Rambles

Ja ha tornat altre cop la revifalla d'un afer que ja tots crèiem somort: les Rambles! En pensar-hi, la rialla brolla amb encís, com riure de xicalla, que dels barcelonins són dolç record. Nostres Rambles! Aquella gran resclosa que fa aturar la gent aprop del mar, com una romanalla que fes nosa el nostre Ajuntament ara es proposa començar-la aviat a enderrocar. Començaran—hom diu—per Canaletes la destrossa que es diu embelliment. I en tant, la nostra veu va de puntetes, poruga, quan veiem a fer... pastetes l'amor barceloní d'aquesta gent. Si és que ho fan per donar més perspectiva al bunyol que vol ser la Plaça gran, la deessa del bon gust mostrarà viva sa gran indignació, fugint esquiva; i per fer-la tornar, ja patiran! Perquè encara que rasquin o que risquin allò ja no té adob; és un tortell. No l'han ensopegat. Per més que visquin i encara que projectes mil hi arrisquin per sempre més veurem aquell tropell. I creuen arranjar tal desventura afegint-hi en el cas més desencert. Barcelonins! Cridem sense mesura que Barcelona té sa galanura en les Rambles que Déu de bellô ha omplert!

EL BIS-COMpte ARNAU

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

SANDWICHES - PASTES

RESSOPONS

LICORS - XACOLATES

R E T A L L E T S

A Saragossa s'ha presentat un cas clínic en una dona que fa cinc anys que no menja... i que encara és viva.

La cosa estranya és que vivim els que fa més de cinc anys que mengem!

Al Poble Nou tenim una casa amb ascensor i tot! Què hi diuen els qui es creien que la nostra barriada era un suburbi de barraques i de desferres?

Una cosa volem objectar, però; nosaltres creïem que l'ascensor era un mitjà que facilitava la pujada als pisos. Mirat i remirat, potser és un bon mitjà que facilita l'apujada dels lloguers.

Anunciar és vendre

Anuncieu a POBLE NOU i realitzareu bones operacions.

S'ha descobert que el dramaturg Santiago Russinyol i que el músic Cassià Casademont, són germans.

Si, homes: «La Mare» de l'un, és «La Mare» de l'altre!

El «Júpiter» i el «Martinenc» van empatar a tres gols.

Aquest bonic resultat és degut a què el partit no era de campionat, tant per un club com per l'altre.

Diuen que el cerca-raons i inquiet senyor Francesc Flos, reta públicament a un combat de boxa (entengui's «polèmica verbal o escrita») al cronista de l'«Aliança» senyor Roderic Heres, el de les angoixes i les llàgrimes.

La «bossa» és una suma important. No gens menys, es tracta de la Caixa d'Estalvis.

Persones que ho saben, diuen que un dels dos contrincants farà veure que no se'n assabenta.

En l'article frontal del butlletí de l'«A. E. Júpiter», trobem aquesta badada o error d'impremta:

«...per retenir damunt la teva sina el trobador qui ha encaçat l'horror de rebre el teu bes de mare amorosa...»

Cridem l'atenció del corrector de proves de l'esmentat Butlletí. Si més no, caldrà que es posi ulleres!

L'«Ateneu Obrer» del Clot, abellint fer teatre líric, a més de l'obra «Ki-ki-ri-ki», va jugar les dues següents: «Setze jutges» i «La nit de l'Amor».

De molt bon gust. Ho assenyalem al «Grup Dramàtic» de la nostra societat «L'Aliança».

A l'«Ateneu Democràtic Regionalista» s'ha produït una escissió entre els elements que integren el «Quadro Dramàtic» de l'entitat.

La situació és molt espinosa.

A la mateixa entitat, hom fa oposicions per al càrrec de Conserge.

Males llengües (potser pujolianes?) fan córrer que per ésser preferit és indispensable que l'opositor es faci prendre el pel a casa del secretari.

El poeta italià D'Annunzio vol fer les paus amb l'Església perquè li deixin representar les seves obres.

Ja és força bo aquest *Annunzio*, ja!

Les capses de llumins s'apugen de cinc cèntims.

Ja era hora que corresponguéssim a l'art afiligranat de veure'ls sortir tots enganxats o sense cavota. Que també té el seu mèrit!

URBANITZACIÓ I MILLORES

Arbres.—En aquestes darreres setmanes hem pogut comprovar com les brigades de l'Ajuntament han anat col·locant tots els arbres que mancaven als carrers d'Enna i Independència. També se'n han plantat al carrer Llull, troç comprès fins al carrer Llacuna.

Aquesta millora d'embelliment s'ha efectuat en virtut de la instància presentada per la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», la qual ha demanat la plantació d'arbres als carrers Castillejos, Dos de Maig, Luchana, Independència, Pallars, Pujades, Llull i Enna, tots del nostre Districte. L'esmentada entitat, defensora de la urbanització de la nostra barriada, està amb la convicció de que, mica a mica, seran posats tots els arbres als carrers esmentats en la instància.

Més protestes.—Sabem que, ultra les protestes adreçades a l'Ajuntament per la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X» i per la «Federació de Propietaris, Industrials i Comerciants del Poble Nou», han estat altres grups de propietaris i particulars els qui s'han dirigit a l'Alcalde de Barcelona, protestant enèrgicament de la pretensió del comte de Godó en convertir en mansarda industrial una gran part de terrenys edificats.

Per ésser aquest projecte del propietari del «Cànem», un atemptat als interessos materials i morals de la barriada, tot el Poble Nou, corporativament i individualment, hauria de protestar de la injustícia que significa la proposició presentada pel fabricant de la indústria de paper del carrer de l'Amistat.

Eixamplament del carrer Pujades.—Per la nostra decana entitat de propietaris,

s'ha presentat una moció demanant l'eixamplament del carrer Pujades, troç comprès entre Castillejos i Padilla.

Fóra molt convenient la realització d'aquesta millora, puix tothom sap les grans molèsties que per al tràfec rodat porta l'estretor de l'indicat troç de carrer.

Queixes i denúncies.—S'han presentat en aquesta Redacció grup de veïns del carrer Lope de Vega i Passeig del Triomf, demanant els primers que s'instal·lin llums i s'urbanitzi com cal el carrer que els afecta, puix que la llur seguretat personal es veu tothora en perill de trencar-se el coll i de veure's víctimes d'atracaments i robatoris.

Els veïns del Passeig del Triomf, troç comprès entre Taulat i Wad-Ras, ens han denunciat que fa més d'un any que en l'esmentat troç de Passeig hi ha un banc enderrocant, sense que ni tan sols hom hagi acudit en treure els troços de pedra escampats en plena Rambla i en perill d'una mortal ensopegada.

Traspassem els precés a la benemèrita «Unió de Propietaris».

Obertura del carrer Lope de Vega.—Sabem que la nostra primera institució urbana, la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», ha començat a fer gestions per tal d'obrir el carrer Lope de Vega fins al carrer de Pere IV, la qual cosa s'ha pres amb remarcable interès i no regatejarà activitats ni esforços pel millor i més ràpid reeiximent.

No cal dir com aquesta millora fóra força convenient, puix que facilitaria una via de comunicació molt necessària.

V E U S I C R I T S

D'ací estant podran llençar-se idees i assenyalar-se errors d'ordre espiritual, urbà, artístic, societatari, etc., sense que en cap cas s'entengui que la Redacció d'aquest Periòdic aprova o que s'identifica amb les idees exposades, de les quals són només responsables els seus signants.

Rèplica al Sr. Xèspir

Hi ha *instants* en una vida periodística, que solen ésser molt poc fel·lçons. El parlar o millor dit, volguer parlar d'una cosa, necessita una preparació a fi de no desbarrar, i això darrer és el que tristament ha succeït al Sr. Xèspir al parlar dels sastres.

Ha dit ell, ⁽¹⁾ que en les sastreries de més *prestigi*, s'exhibeixen en llurs aparadors les americanes encotillades o sigui adaptades al figurí decapitat, de forma decadent i afeminada, quan, afortunadament, és tot el contrari.

Parla, a més, el Sr. Xèspir, dels «magazines» anglesos i americans, com si tot fos una mateixa cosa. Dec observar-li, a fi d'orientar-lo una mica, que les modes d'uns i altres són totalment diferents, perquè precisament els anglesos portaran, en la propera temporada d'estiu, les americanes entallades i afeminades que aquí no voldriem.

En el què es refereix als americans, hem de convenir que són els veritables portadors de les modes, vestint com nosaltres—o bé nosaltres com ells,—poguent-se anotar un èxit els estudiants d'Oxford, per ésser ells els que han donat al món elegant el pantaló ample i han arreconat d'una vegada el pantaló *Charlot* de forma cònica.

(1) Vegi's la secció «Instants», del número passat.

Al parlar de l'abric Tutankhamen, és on demostra el Sr. Xèspir més la seva ignorància en el què tractava, doncs en lloc d'ésser curtet i fràgil com ell indica, és llarc i recte de forma completament «tubular».

Tot quan antecedeix no és, ni molt menys, per defensar els nostres «àrbitres» de la moda, sinó que és per evitar que al senyor Xèspir li donguin gat per llebre sense necessitat del *retallet* més o menys encertat per fer un model de «dernier-cri».

P. M. MAS

Parlem clar

*Contestació a l'article del senyor
R. Heras, «Tasca de bon sentit»*

Sóc enemic de les polèmiques sostingudes per mitjà de periòdics, puix aquestes s'allarguen de manera indefinida tot fent-se difícil l'arribar el moment en què un dels que discuteixen confessi la seva equivocació quan va per camins errats.

Nosaltres, senyor Heras, ens trobarem en el cas que esmento; però, davant la impossibilitat de discutir cara a cara certes opinions i determinats conceptes llançats per vós de les planes de l'«Eco de la Alianza» estant, m'he decidit a contestar-vos aprofitant la gentilesa del Periòdic POBLE NOU.

Fóra perdre el temps intentar el fer-ho valent-me també de l'«Eco»; és prou sabut

que l'usdefruïen únicament els que, com vós, defensen a ultrança la Junta Directiva.

La vostra sinceritat resta influïda i dominada per una passió sense límits—n'heguí el convenciment quan escriguéreu «El gest sincer»—fins al punt de dir coses oposades a la lògica i al sentit comú, deixant-ho així demostrat amb «Tasca de bon sentit».

Voleu fer creure, tanmateix, que molts socis de l'Aliança votaren novament la Junta moguts pel desig de retre'ls-hi homenatge?

Interessava sobremanera a la majoria dels votants dels vostres defensats l'evitar caiguessin a mans d'uns altres els llocs de Junta, perquè, els entrats de nou, en posar en clar els fets ocorreguts dins la Caixa d'Estalvis, haurien dissipat l'aurèola prestigiosa dels seus predecessors talment com un petit buf desfà la planta fantasiosa d'un castell de cartes.

Cal convenir que la fi perseguida per l'Ex-President al prendre ell mateix les paperetes el dia de l'elecció, era la necessitat de coaccionar les amistats particulars violentant llur lliure emissió de vot.

De no emprar mesures excepcionals, malgrat fossin poc netes, és probable que alguns honorables senyors d'edat avançada s'haguessin negat a aparèixer dins l'«escenari» a fer «comèdia» en companyia de l'individu President.

Prefereixo mil voltes l'espontaneïtat dels 280 votants als 350 que cercàreu per tots indrets contant-los-hi coses absurdes i fantasies de mala fe, amb l'intent deliberat de desvirtuar la campanya portada a cor-obert amb tota la fermesa de la meva voluntat.

No he trobat un enemic noble; he trobat, si, un explotador dels sentiments dels socis el qual s'ha cobert el rostre amb la careta d'un difunt per a millor tapar, d'eixa manera, la responsabilitat que l'atany pels fets vergonyosos de la Caixa d'Estalvis;

fets que ni vós, ni ningú, podreu mai provar-ne la falsetat.

Parleu d'obres gegantines, d'angoixes, fatics i esforços magnànims, com si us volguéssiu referir al soldat que lluita al camp de batalla exposant la seva vida.

Doneu uns tons tan ridículament dramàtics als vostres escrits, que no us he llegit una sola vegada sense que el ressort del riure se m'hagi disparat; segurament passa el mateix als afortunats mortals distingits amb els vostres elogis.

Heus en ací un trosset per mostra, extret d'un article signat per vós aparegut el Febrer del 25:

«a l'«Aliança», però, feliçment no li ha mancat mai l'amor d'un bon nombre dels seus components, malgrat que en mantes avinenteses hagin sigut escarnits mateix que el *crucificat de Golgotha*».

En resum, la vostra actitud és contrau en dos punts:

Remarcar constantment la pèssima gestió econòmica dels que precediren a l'actual Junta.

Lloar amb exageració la bona tasca que fan els que hi han ara, tant en sentit moral com material.

Respecte els primers, res em cal afegir al què ja vareig dir d'una vegada i per sempre en plena assemblea condemnant amb totes les meves forces aquella administració; ben al contrari de vós i d'aquells que a totes hores parlen de l'«Aliança» com si fos el «Temple» del qual n'ha de sortir un nou redemptor de la Humanitat, i en canvi callàveu contemplant com creixia el deute de la Societat tot fregant-vos les mans de joia, satisfent així l'odi personal covat contra aquells senyors, encara que s'hagués ensorrat l'Entitat que després, mes darrera mes, heu volgut fer creure que tant estimeu.

No discutiré pas l'administració honorable d'aquesta Junta; vull remarcar però,

que ha estat l'arma usada amb més èxit contra meu.

Parlant i tornant a parlar de sacrificis, esforços, angoixes i fatics, feu creure que sols amb aquests factors s'ha pogut arribar a liquidar una part del deute existent, per desgràcia, a la nostra Entitat.

No seré jo qui us contesti; veieu el què deia el Secretari de la «Societat l'Aliança» en la memòria llegida el 29 de Gener 1925:

«Nos place anunciar que el número de socios sigue ascendiendo, pues en 31 de Diciembre de 1923 alcanzaba 1276 y el mismo día de 1924 llegábamos al número de 1393; ⁽¹⁾ esta afluencia de socios nos

permite mirar el porvenir de «La Alianza» con optimismo, confiando que se llegará aunque paulatinamente, a la completa extinción del abrumador pasivo que heredamos, contra el cual han tendido todos los esfuerzos de esta Junta».

El comentari és sobrer; cadascú pot fer-s'el, com vulgui.

A vós se us ha omplert l'esperit de joia davant el noble gest del 12 de Febrer. A mi em diu que damunt l'«Aliança» hi pesarà encara el nom d'un home que es mofa dels Drets més sagrats del socis, emparat per la ignorància dels uns i la mala fe dels altres.

FRANCESC FLOS

(1) El nombre de socis el 31 de Gener de 1926 puja a 1443.

GALERIA POBLENOVINA

La lira tràgica

dibuix original per

Miquel Badia

ESPORT I TEATRE

Cap a la nova ruta

Hi ha una guspira de rehabilitació en l'actuació recent del nostre club degà? Certament els qui han presenciat el darrer encontre celebrat entre el «F. C. Martinenc» i el «C. D. Júpiter» així ho creuen, com així mateix nosaltres ho creiem.

Hem vist en aquest partit que esmentem, una dosi d'entusiasme que ja havien oblidat els jugadors del nostre primer equip; no podem dir que la rehabilitació sigui completa, manca molt encara. Ço que hi ha de bo i encoratjador és que el nostre club comença a seguir un camí més noble que el que seguia ara. Ens hem de felicitar d'aquesta ascendència, que pretén seguir el club capdavanter del futbol poblenoví, innegablement, i sobretot, cal esperar-lo a que no defalleixi en cap més instant. Havíem arribat a creure en un perill sense metgia, però en el partit del diumenge passat hem vist renàixer aquella combativitat que era la guia dels nostres campions d'antany.

Els nostres aficionats que han palesat tostemps llur amor al nostre club, si d'avui en avant no veuen cap més decaïment com el darrerament sofert pels nostres equipiers, sabran perdonar-los-hi aquesta mancança i continuaran, no en dubtem, aportant llur col·laboració a l'encimbellament moral i material del nostre club.

Partits a celebrar

Dijous, dia 25.—Partit contra el «F. C. Palafrugell», camp local.

Diumenge, dia 28.—Partit contra l'«Atlètic de Sabadell» disputant-se el segon lloc del Campionat de Catalunya; camp de l'«Europa».

JOB

Centre Moral

PROGRAMA altament còmic i escollit fou el de diumenge en el «Centre Moral», al posar en escena les obres «L'Enredaire» i «La guerra a casa».

Es «L'Enredaire» una obra que es recomana per si sola per a fer esclafir de riure al públic. Totes les diferents situacions còmiques, ben abundoses per cert en cada acte, assoliren sota l'encertada interpretació dels actors aficionats, un èxit indiscutible i sorollós.

No podem fer distincions; tots bé. No obstant, es destacaren, degut també a la importància de llur paper, en A. Martí, en Forradelles, en Curt i l'Hortet. En Vives, l'Alonso i el nen Martí, ajudaren amb encert al bon conjunt.

De les actrius podem fer constar que ens agradà bastant llur treball. La característica, però, d'aquella «Madrona» n'hauria pogut treure més partit. No obstant i sense desentonar, treballaren amb bona fe. Sempre fós igual! En J. Martí, en Padreny i en Maganya que eren els encarregats de fer «La guerra», foren també molt aplaudits en premi al seu bon treball.

En resum, una tarda agradable per al públic i d'èxit per als actors.

Societat l'Aliança

EL dia de Sant Josep, a la tarda, tingué lloc en aquest teatre la representació de l'obra «Camps a través», a càrrec de la celebrada companyia Fortuny-Quadreny.

L'obra assolí una bona interpretació que meresqué bells aplaudiments del públic intel·ligent i no gaire nombrós, per cert.

TAGORE

CARNET DE NOVES

A l'«Ateneu Democràtic Regionalista» tingué lloc, el passat diumenge dia 14, una festa sardanista en celebració de l'aniversari de la fundació de la «Comissió Sardanista», en la qual prengueren part les conegudes cobles «Emporium» i «Cathalònia», que desgranaren un bell i deliciós enfilall de sardanes.

DOLORS LLOBET GODÓ :: MERCERIA
Gèneros d'última novetat :: Wad-Ras, 236

Segueixen activament les obres d'edificació del nou local propietat del «Centre Moral», ço que fa creure que definitivament hom podrà inaugurar-lo, tal com estava previst, per la propera Festa Major del Poble Nou.

XAMPANY LINCOLN
Caves en Sant Sadurn de Noia

Ens adherim, perquè estimem la ciutat comtal, a la protesta unànime de tots els barcelonins, perquè no sigui convertida en «boulevard» la Rambla de Canaletes. Com tots ells, trobem que aquesta reforma seria en perjudici de la nostra urbs o si més no una profanació de la penyora més bella dels nostres avant-passats.

RAMON VALLS :: Escuder, 17, 2.º Barcelona
Tinta Adler (alemanya) :: Representant exclusiu

Pau Manyé, el celebrat tenor que recentment obtingué un sorollós èxit al Poble Nou amb l'òpera «Tosca», ha estat ovacionat amb la mateixa obra, a la seva vila nadiua de Vilafranca del Penedès, a la representació de la qual hi assistiren més de 3000 espectadors.

Petites comptabilitats :: Còpies a màquina
Marian Aguiló, 65, 4.ª, 2.ª

Ha vist la llum el nou periòdic humorístic-esportiu *La Bimba*, del qual és director el conegut escriptor poblenoví Alfons Roure que s'ha popularitzat amb el pseudònim de Duvinyals.

Heus ací el programa de les excursions i vi-sites que efectuarà l'entitat esperantista «Nova Sento» durant la present quinzena:

Diumenge, dia 28. Matí, excursió a Sitges i Vilanova, visitant-se la Casa del Poble i el Cau Ferrat.

A Vilanova es visitarà l'Escola Industrial, Castell La Geltrú, Ateneu Obrer i la Cooperativa «La Regeneradora», dinant-se a l'«Ideal Hotel».

Tarda, visita al Museu Bibliotecari Balaguer. El preu que regirà per aquesta excursió és el de 12 pessetes, trens i dinar compresos.

Diumenge, dia 4 d'Abril.—A les 4 del matí, sortida de l'estació dels F. C. de Catalunya per a traslladar-se a Sant Llorenç de Munt, passant per Terrassa, Santa Agnès i Matadepera.

TRASPORTS - ACARREIGS
Servei ràpid de repartiment :: Miquel Clivillé
Carrer Lope de Vega (enfrent al camp del Club
Deportiu Júpiter) Telèfon S. M. 446

Promet ésser lluidíssim el tradicional «Ball de Quintos» que tindrà lloc a «L'Aliança» el dia 25 d'aquest mes.

Com de consuetud, és organitzat aquest sarau pels socis reclutes de l'actual reemplaç.

TINTORERIA D'A. SASTRE
Dols endotze hores-Especialitat en els encàrrecs
Passeig del Triomf, 58

El dia 16 del present mes, va deslliurar felicitament un nen i una nena la distingida esposa del nostre volgut amic Doctor Francesc Cairó, de Barcelona.

Felicitem als pares i desitgem als menuts Josep i Esperança una venturosa vida comblada de salut.

RITMES SENTIMENTALS
Poesies de Salvador Perarnau
De venda a tots els quioscos.—2 ptes. volum

COMPRESSORS D'AIRE
BOMBES DE BUIT Sistema «Planche» patentat
Grans rendiments - Grans pressions - Preus interessants
FILL D'E. BRUGUERA
CARRER RIERETA, 28 TELÈFON A 3772

Gran Empresa de Pompes Fúnebres

LA SOLEDAD

Torrents i C.^a, Sta L.^{da}

SERVEI PERMANENT

Central: Salmeron, 46 - Telèfon G. 454

Tallers i Garatge: Consell de Cent, 450-Telèfon S. P. 2117

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17	-	Telèfon S. M. 823
Pere IV, 282	-	› S. M. 637
Hospital, 97	-	› A. 5256
Vifred, 4	-	› A. 3420
Travessera, 133	-	› G. 454
Urgell, 78	-	› A. 4930
Torres, 5	-	Gràcia

Trasllats de restos a províncies i a l'estranger
Embalsamaments :-: :-: Arques de gran luxe

Escola del Poble Nou

WAD-RAS, 206 / BARCELONA

CURS DE 1925 A 1926

Classe Especial de Dibuix Linial i Geometria

Per a obrers del ram de construcció

(Fusters, manyans, paletes, electricistes, etc.)

Dilluns, Dimarts i Dijous de 8 a dos quarts de deu vespre

Professor: Tadeu Guinovart

*** ***

Classe de Cultura General

(ELEMENTAL PER A OBRERS)

Diària de set a dos quarts de nou

Professor: Josep Barbat

**Es facilitaran tota mena de detalls al local de l'Escola
els dies i hores de classe**